

Fundusze Europejskie
Wiedza Edukacja Rozwój

Unia Europejska
Europejski Fundusz Społeczny

- Projekt „**Szkolenia dla kadry edukacji szkolnej w wymiarze europejskim**” realizowany w Zespole Szkół Kształcenia Ustawicznego w Rzeszowie od 01.10.2018 do 29.02.2020, finansowany ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego, Program Operacyjny Wiedza Edukacja Rozwój (POWER) w ramach projektu: „Ponadnarodowa Mobilność Kadry Edukacji Szkolnej” – nr POWERSE-2018-1-PL01-KA101-049092.
- Dofinansowanie projektu z UE: 84 428,56 PLN

*** Rawennę dziś widziałem

RAWENNA – miasto mozaik i poetyckich wzruszeń

- „Najdziwniejsze z miast na
ziemskim globie”

Lucjan Rydel

- „To co przelotne, co znikome,
Okryłaś ciszą wieków senną.
Wieczność objęła cię rękoma
I jak niemowlę śpisz Rawenno”

Aleksander Błok

- „Panna dziwna – Rawenna”

Bronisław Przyłuski

- „Pojęcie ciszy i wielkiego spokoju,
łączy się w moim umyśle ze
wspomnieniem Rawenny”

Władysław Bełza

Rawenna dziś

- Rawenna (wł. Ravenna) – to jedno z trzech najważniejszych miast w regionie Emilia-Romania. Miasto leży na równinie u zbiegu rzek Ronco i Montone, w odległości 10 km od Morza Adriatyckiego, z którym połączone jest żeglownym kanałem.
- Miasto jest znaczącym ośrodkiem przetwórstwa ropy naftowej i gazu ziemnego. W Rawennie rozwinął się również przemysł włókienniczy i spożywczy (gł. tłocznie oleju z oliwek). Miasto jest portem handlowym, węzłem kolejowym i drogowym, ośrodkiem turystycznym (kąpielisko Marina di Ravenna) z licznymi zabytkami, muzeami, galerią malarstwa.

Rawenna -perła architektury

- Miasto słynie z unikatowych, skrzących kolorami, znakomicie zachowanych i bezcennych w skali świata bizantyńskich mozaik.
- W 1966 roku wszystkie wczesnochrześcijańskie zabytki miasta (bazyliki, kościoły, bazylika) zostały wpisane na Listę Światowego Dziedzictwa UNESCO.
- W Rawennie skupia się historia późnej starożytności - ostatnie chwile świetności Rzymu, polityczne i religijne eksperymenty barbarzyńców, triumfalny powrót i upadek Bizancjum...Ślady tych wydarzeń możemy wyczytać z cegieł kościołów i bazylik, odnaleźć w żywotach ich fundatorów i budowniczych.

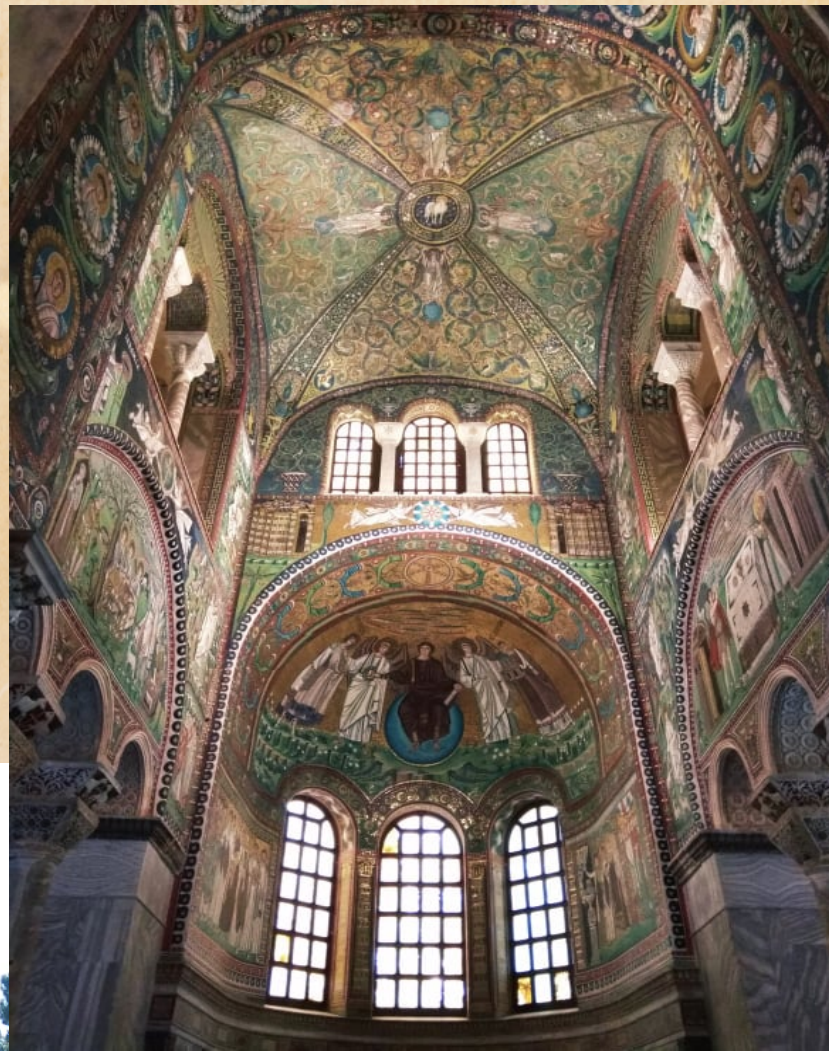
Rawenna dawniej

- **Rawenna to jedno z tych miast, które mogły szczyścić się mianem stolic świata.**
Wielka historia zagościła w Rawennie po raz pierwszy, gdy w I w. cesarz Oktawian August zbudował tu potężny port dla swojej śródziemnomorskiej floty. Prawdziwa kariera miasta rozpoczęła się w 402 r. gdy cesarz Flawiusz Honoriusz postanowił przenieść tu stolicę zachodniego cesarstwa. Aż do upadku Rzymu w 476 r., Rawenna była miastem rezydencjalnym cesarzy zachodniorzymskich.
- Złoty wiek przeżywa Rawenna pod rządami króla Teodoryka, któremu zawdzięcza zabytki ariańskie, długotrwały pokój i rządy tolerancji.
- Pod panowaniem cesarza Justyniana Rawenna nie przestaje kwitnąć. Justynian widzi w niej stolicę odrodzonego Cesarstwa Rzymskiego i inwestuje w jej rozwój.
- Renesans Justyniana nie trwa długo, Bizancjum kurczy się i wycofuje z zachodu, w VIII w. Rawenna zostaje zdobyta i na tym jej złoty wiek się kończy.

Bazylika św. Witalisa (San Vitale)

- Kościół San Vitale – to jeden z najważniejszych zabytków wczesnego chrześcijaństwa we Włoszech, a jednocześnie przykład architektury bizantyjskiej. Bazylika została wzniesiona w 525 r. na planie ośmiokąta i znana jest z najlepiej zachowanych poza Konstantynopolem bizantyjskich mozaik. Przedstawiają one m.in. Chrystusa, św. Witalisa, aniołów oraz biskupa Ecclesiusa, który rozpoczął budowę kościoła. Kościół jest feerią kolorów, skrzącym się złotem i zielenią małym cudem świata, z którym może równać się chyba tylko sama Hagia Sophia. Porównanie ze stambulską Królową jest o tyle uprawnione, że oba zabytki mają tego samego duchowego ojca - cesarza Justyniana. Z zewnątrz San Vitale wygląda jak wszystkie inne zabytki bizantyjskie - czyli skromnie i niepozornie. Nagie ściany z rudej, płaskiej cegły nie są niczym ozdobione, ale kościoły bizantyjskie całą swoją potęgę skupiają wewnątrz - perfekcyjnie opanowana sztuka kreowania przestrzeni, gra światłem i przytłaczające swoim bogactwem mozaiki mieniające się wszystkimi kolorami. We wnętrzu oprócz wizerunków starotestamentowych proroków, ewangelistów i świętych możemy także znaleźć wizerunki ptaków, pawi, delfinów, koszy z kwiatami oraz dwa miasta - Jeruzalem i Betlejem.

San Vitale

Mauzoleum Galli Placydii

- To jeden z najbardziej interesujących zabytków miasta. Malutki i skromny z zewnątrz budynek z rudej cegły, z rzymskim fryzem z motywami roślinnymi (winorośl) i zwierzęcymi (pantery), kryje w sobie niesamowite skarby. Najlepsze porównanie pasujące do opisanego miejsca to puzderko z klejnotami. Ten niepozorny budynek na planie krzyża greckiego olśniewa złotem mozaik o tak subtelnym rysunku i szlachetnych kolorach, że trudno się nimi nie zachwycić. Zachowany w stanie nietkniętym cykl mozaik tworzy czytelny program i niesie głębokie przesłanie, którego głównym tematem jest zbawienie.
- Centralna mozaika w kopule to granatowe, rozgwieżdżone niebo, w którego centrum znajduje się symbol zbawienia rozświetlający tę ciemną noc - krzyż. W rogach znajdują się alegorie ewangelistów. Główna mozaika mauzoleum to przedstawienie Chrystusa jako Dobrego Pasterza. Ubrany w złotą szatę Chrystus (bez brody) siedzi w otoczeniu baranków wśród skalistego krajobrazu. Kolejne mozaiki przedstawiają apostołów ubranych w rzymskie togi, a u ich stóp gołębie piją wodę z misy (subtelne nawiązanie do symbolu wody żywej). Na kolejnej mozaice wodę pije jeleni. Ostatnia mozaika przedstawia św. Wawrzyńca.

Mauzoleum Galli Placydii

Baptysterium Ortodoksów

- To najstarszy zabytek chrześcijańskiej Rawenny, pochodzący z czasów upadku Imperium Rzymskiego. Charakterystyczny, ośmiokątny budynek z rudej cegły z czterema niszami i gładkimi ścianami. Doskonale zachowane wnętrze daje wyobrażenie o tym, czym był antyk chrześcijański - dekoracje są jeszcze antyczne w formie ale już chrześcijańskie w treści. Zwraca uwagę mozaika na kopule, przedstawiająca chrzest Jezusa w Jordanie - nagi Chrystus stoi po pas w wodzie, Jan Chrzciciel polewa mu głowę wodą, nad nimi unosi się Duch Święty w postaci gołębic, a alegoria Jordanu spieszy przez wodę trzymając zieloną szatę. Dokoła znajdują się wizerunki apostołów (każdy jest inny, ma cechy indywidualne). Poniżej znajdują się przedstawienia ołtarzy z otwartymi księgami oraz tronów. Baptysterium ortodoksów to wspaniały, kompletny przykład antyku chrześcijańskiego, jakiego nie znajdziemy w Rzymie.

Baptysterium Ortodoksów (Neonianów)

Baptysterium Ariańskie

- Baptysterium ariańskie zbudowane zostało za czasów Teodoryka i było częścią większego kompleksu, którego centrum stanowiła ariańska katedra. Niewielki i niepozorny oktagonalny budynek z rudej cegły znajduje się dzisiaj ponad 2 metry poniżej poziomu ulicy. Wewnątrz pustka i nagie ściany sprawiają dość przygnębiające wrażenie. Ale wystarczy spojrzeć w górę, by dać się na chwilę olśnić przeblyskowi życia. Kopułę pokrywa wspaniała mozaika przedstawiająca chrzest Chrystusa w Jordanie. Młody, nagi Chrystus (bez brody) stoi po pas w wodzie, w towarzystwie ubranego w skórę Jana Chrzciciela i starego człowieka będącego alegorią Jordanu. Jan polewa głowę Chrystusa wodą, a nad nimi krąży Duch Święty pod postacią gołębic. Scenę chrztu otaczają apostołowie trzymający w rękach korony (tylko św. Piotr trzyma w ręku klucze, a św. Paweł zwój). Apostołowie otaczają kręgiem tron Chrystusa, na którym znajduje się krzyż i purpurowa szata - symbole cierpienia

Baptysterium Ariańskie

Bazylika Sant' Apollinare Nuovo

- Ten wspaniały kościół z VI wieku, nosi imię pierwszego biskupa Rawenny. Został ozdobiony dwoma pasami mozaik, które przedstawiają procesję męczenników i dziewic oraz trzech króli niosących dary Matce Boskiej i Chrystusowi. Plan bazyliki San Apollinare Nuovo to najczystszy przykład wczesnochrześcijańskiej bazyliki. Na bogato zdobionych ścianach znajdziemy pochód 22 dziewic zmierzających oddać pokłon Maryi z Dzieciątkiem. Pochód otwiera słynne przedstawienie Trzech Króli (którym korony zamieniono na czapki w czasie renesansu). Dziewice - podobnie jak męczennicy - pochodzą z czasów Bizancjum i widocznie różnią się stylem od pozostałym mozaik (wszystkie ubrane są tak samo, rysy twarzy są mało zindywidualizowane, a poza inne). Mozaiki kościoła św. Apolinarego skrzyły się złotem tak kusząco, że papież Grzegorz Wielki kazał je poczernić, żeby nie rozpraszały modlących się wiernych. Dzisiaj nadal olśniewa - swoim pełnym harmonii i spokoju wnętrzem, bogactwem form i kolorów oraz niezwykłą historią, którą wyczytać można z jego mozaik.

Appolinare Nuovo

Tomba di Dante

„W życia wędrówce, na połowie czasu,
Straciwszy z oczu szlak niemyślnej drogi,
W głębi znalazłem się lasu.”

Dante Alighieri „Boska komedia”

Dante Aligheri

W Rawennie, wkrótce po napisaniu „Boskiej Komedii” w nocy z 13 na 14 września zmarł światowej sławy poeta, filozof, polityk Dante Aligheri. Ciało wieszczą narodowego Włoch spoczywa w neoklasycznym grobowcu tuż obok Bazyliki św. Franciszka, w której odbył się pogrzeb poety. W grobowcu pali się lampa wotywna, zasilana toskańskim olejem, który raz do roku przekazywany jest jako dar przez Florencję – rodzinne miasto artysty.

This work is licensed under
a Creative Commons Attribution-ShareAlike 3.0 Unported License.
It makes use of the works of
Kelly Loves Whales and Nick Merritt.